

Những tặng thơ kỷ niệm

Vui về nhận lấy tư gia,
Tuy còn là mướn, nhưng mà cũng vui.
Khang trang vườn rậu sân chơi,
Không khí thanh thoảng đủ nơi ăn làm.

Nếp sống ổn định đã xong,
Vội đi thăm viếng vợ chồng người em.
Gia đình Trạng - Tịnh năm con,
Gặp nhau hết sức hân hoan vui vầy.

Vui thay cảnh hưởng lúc này,
Vợ chồng khăng khít, đắm say hương tình.
Anh em chung một gia đình,
Con cái khỏe mạnh, phúc vinh đầy tràn.

Cha Hiền từ chốn xa xăm,
Cũng đến mừng rỡ viếng thăm ân cần.
Cầu chúc cho vạn hồng ân,
Xác thân an khỏe, linh hồn phúc vinh.

Dần dà dụng cụ sắm sanh,
Xe hơi, phương tiện rất cần, có ngay.
Có xe, tiện việc đó đây,
Giúp cho sinh kế sau này thành công.

Thôi phù tám ngọn nến hồng,
Tượng trưng tám tuổi, tám vòng ngày sinh.
Hoàng Gia Trác nhớ ngày sinh,
Mười Ba Mười Một năm lẻ Tám Mười.

Nô-en Tám Chín tới rồi,
Đã hai năm chẵn xa rời quê hương.
Cây Giáng Sinh rực [rỡ] ánh quang,
Gợi trong ký ức chiếc hang quê nhà.

Mừng nay đã mua được nhà,
Anh em xum họp để mà chung vui.
Từ đây đã có nhà rồi,
Khỏi phải ở mượn, niềm vui chan hòa.

Rồi đến dụng cụ trong nhà,
Sắm sanh đầy đủ rất là thanh tao.
Phòng ốc rộng mát biết bao,
Phương tiện sinh sống dồi dào nhà sân.

Chiếc bánh cắt ra sáu phần,
Tượng trưng sáu tuổi, sáu lần ngày sinh.
Hoàng Gia Khởi nhớ nhật sinh,
Tháng Giêng Mười Sáu Tám Lăm nhớ hoài.

Mừng Nhân tuổi trẻ qua đi,
Mọi điều mỹ mãn, chẳng chi đáng buồn.
Vào đời với tuổi tinh khôn,
Hy vọng mỹ mãn, bản thân đường hoàng.

Mừng Nhân học đã mãn trường,
Cử nhân vi toán, văn bằng lãnh ra.
Trường đời mở cửa bước qua,
Ấy là phương tiện để mà lập thân.

Được tin đỗ đạt của Nhân,
Làm cho anh chị thêm phần mừng vui.
Rồi ra rạng sáng tương lai,
Cho em nếp sống cao dài sướng thân.

Hoàng Gia Khoát, Phạm Đức Nhân,
Chụp ảnh kỷ niệm ngày Nhân ra trường.
Tình huynh tình đệ mến thương,
Lộ trên sắc diện vẫn vương tâm thần.

Phạm Thị Lương với cử Nhân,
Chụp ảnh kỷ niệm ngày Nhân vào đời.
Mừng em đã mãn trường rồi,
Tình em tình chị bồi hồi hân hoan.

*Các cháu Trác, Khởi rất ngoan,
Mừng cậu đỗ đạt hoàn toàn thành công.
Phấn khởi các cháu cũng mong,
Cố gắng chăm học, vừa lòng người thân.*

*Tình anh tuy rẻ, mà thân,
Tình chị ruột thịt lại gần biết bao.
Còn cháu với cậu đạt dào,
Thiết tha tha thiết nói sao cho cùng.*

*Anh em Nhân - Trạng ảnh chung,
Vào dịp lễ nghỉ đã cùng sang chơi.
Gặp nhau có vạn niềm vui,
Các cháu gặp bác, nói cười vui thêm.*

*Hôn lễ em của người em,
Được mời, Nhân dự để thêm nét mừng.
Lễ nghi yến tiệc tưng bừng,
Vị cây dây quán cùng chung hài hòa.*

*Từ lâu vẫn ở chung nhà,
Giờ Nhân hết học, đi mà làm ăn.
Anh, chị, các cháu tiễn chân,
Giây phút ly biệt, phân vân bùi ngùi.*

*Tòa nhà thuê vụ Can-Be,
Là nơi Nhân sẽ hành nghề làm ăn.
Anh chị tới đây dừng chân,
Biết nơi làm việc của Nhân chốn này.
Trung Hiền (20-9-1990)*

*(Những hình thời gian đầu của gia đình Lương với Nhân)
(Giữa "Giây phút ly biệt, phân vân bùi ngùi." và
"Tòa nhà thuê vụ Can-Be," còn ghép thêm
3 đoạn đầu bài "Mừng con")*